

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Regeringen må naturligvis stille sig ganske afvisende over for det foreliggende lovforslag. De ændringer, der her er foreslået i den endnu ikke ikrafttrådte nye folkeskolelov, er identiske med de ændringsforslag, som fremskridtspartiet stillede ved anden behandling af loven den 10. juni i fjor. Disse ændringsforslag blev alle forkastet med overvældende majoritet her i salen — et enkelt dog uden afstemning — og det forekommer mig allerede af den grund meningsløst at gå ind i en realitetsbehandling af de enkelte punkter i lovforslaget.

Erling Olsen (S):

Sidste år vedtog vi et forslag til en ny lov om folkeskolen. I år skal vi gennemføre den. Det kan blive svært nok, og hvis man vedtager det foreliggende lovforslag bliver det temmelig umuligt. Det er ubegribeligt, at fremskridtspartiet ikke kan forstå det, og da jeg ser, at hr. Bach er til stede her i salen, vil jeg gentage, hvad jeg tidligere har sagt: det bliver værre og værre dag for dag.

Tove Nielsen (V):

Det kan vist ikke komme bag på nogen og heller ikke på medlemmerne af fremskridtspartiet, at venstre naturligvis står bag det forlig, der er indgået om den ny folkeskolelov, der træder i kraft den 1. august i år.

Vi nikker genkendende til forslagene i dette lovforslag af fremskridtspartiet. Det var jo ændringsforslag, som ikke kunne gå igennem. Vi har ikke noget som helst ønske om at genindføre mellem skolen, som vi tidligere har haft. Vi har diskuteret de forskellige ting igennem, og vi føler ærlig talt, at det er en lidt mærkelig situation, fremskridtspartiet bringer os i, få måneder før en stor, ny, omfattende lov skal træde i kraft, og efter at man i undervisningsministeriet og rundt omkring hos alle, der på den ene eller den anden måde har med skolens arbejde at gøre, har været igennem et mægtigt stort arbejde og fortsat skal arbejde med og administrere den nye lov, så at bringe nye, men alligevel genkendte ting ind i debatten. Tror man virkelig, at man herigennem skal kuldskaste det store arbejde, der er gjort, ødelægge alt det, som man har slidt og slæbt for for at få et godt resultat ud af? Det er at spilde folketingets tid, og det er ganske og

aldeles urealistisk få måneder efter afstemningen at tro, at man kan få det gennemført.

Det er klart, at vi må afvise dette, og det er lige så klart, at vi naturligvis mener, at den lov, vi har været med til at gennemføre, er den rigtige. Vi forstår nok, at der rent taktisk fra fremskridtspartiets side kan ligge noget i at puste til de tanker, som fra visse sider kommer frem, sådan som det jo altid vil være, når en ny, stor, omsiggribende lov skal træde i kraft. Det er der jo ikke noget nyt i, og det er altså det, man forsøger én gang til. Vi er ikke så lette at skubbe til side, fordi vi naturligvis mener, at den lov, der er blevet vedtaget, er den rigtige.

Jytte Røge (FP):

At vi overhovedet skulle have en ny folkeskolelov er for mig stadig væk en gåde i betragtning af, at det, der er kommet ud af denne lov, er ringere end indholdet i den gamle lov. Derfor kunne fremskridtspartiet heller ikke medvirke til lovens vedtagelse sidste sommer. Vi vil derfor på dette tidspunkt, inden loven skal føres ud i livet, fremlægge disse forslag til ændringer for dog at prøve at gøre loven en lille smule mere acceptabel.

Under udvalgsarbejdet har vi gang på gang peget på det uheldige i, at faget tysk ikke længere gøres obligatorisk, men kun tilbydes eleverne som et valgfrit fag. For børn med meget bevidste forældre, der nøje følger med i skolens arbejde og derfor har sat sig grundigt ind i den lille blå pjece, som undervisningsministeren har udsendt, er problemet måske ikke så stort. Men for de mange børn, hvis forældre kommer trætte hjem fra arbejde, og hvor det er svært at få overskud til at interessere sig for børnenes skole, vil det være en fristelse at springe over, hvor gærdet er lavest og fravælge alle læsefagene og kun medtage de praktiske eller hobbyprægede fag. Rent teoretisk kan det faktisk lade sig gøre selv på 7.-10. klassetrin kun at have 3 skoledage à 4 timer og 2 à 5 timer, idet der kun er 22 obligatoriske timer pr. uge.

Det er også min erfaring, at børnenes indstilling til de valgfri fag er anderledes end til de obligatoriske, idet de opfattes som timer, hvor man kan komme og gå, som man har lyst til, underforstået at det jo er frivilligt,